

Niečo je vo vzduchu (1. decembra)

Keď sa Panna Mária dozvedela, že Alžbeta nosí pod srdcom nový život, rozhodla sa ju navštíviť. Spolu so svojou pokorou, jednoduchosťou a obetavosťou jej Najsvätejšia Panna prináša aj Krista. Aká asi musela byť atmosféra počas dní, kedy Panna Mária zostáva u svojej sesternice! Možno najlepšie to vyjadrujú slová Alžbety: „Čím som si zaslúžila... (Lk 1,43) Kiež by aj o nás mohli ľudia povedať, že všade tam kam ideme sa snažíme priniesť Krista a jeho lúbeznú vôňu.

01.12.2023

Niečo je vo vzduchu

Dnešné Evanjelium hovorí o tom, že Božie kráľovstvo je blízko. (Porov. Lk 21, 29-33) Božie kráľovstvo. Znie to tak... ohrane. V Evanjeliu sa veľmi často hovorí o Božom kráľovstve. Počuli sme ten výraz toľko krát. Ale čo to vlastne znamená? Zdá sa, akoby Božie kráľovstvo bolo to miesto, pre ktoré sa oplatí žiť a zomrieť. Zdá sa, že je to ten stav, ktorý spôsobuje skutočnú radosť, pretože je skutočným šťastím. Ale ako bude vyzeráť? A čo máme robiť preto, aby sme ho dosiahli? Božie kráľovstvo je to Kristovo kráľovstvo, ktoré Ježiš príde nastoliť na konci vekov? Alebo je to to kráľovstvo, ktoré podľa niektorých malo spočívať v tom, že by si Cirkev uzurpovala právo na na svetskú moc?

Nie sme prví, ktorí sa na to pýtajú. Už farizeji sa na to pýtali samotného Ježiša. A Náš Pán im odpovedal: "Božie kráľovstvo neprichádza tak, že by sa to dalo spozorovať. Ani nepovedia: "Aha, tu je!" alebo: "Tamto je!", lebo Božie kráľovstvo je medzi vami." (Lk 17, 20-21) Ježiš nehovorí len o svojom kráľovstve, ktoré príde na konci vekov a nehovorí ani len o Cirkvi, ako o spoločenstve, ktorému panuje on sám. Hovorí farizejom: "Pozrite, Božie kráľovstvo máte pred očami." Akoby chcel povedať: "Ja som Božie kráľovstvo!"

Božie kráľovstvo je Ježiš. Ten, ktorý chodil s apoštolmi po Galilejských dedinkách, ten, ktorý príde na konci vekov ako kráľ dejín a vesmíru a ten, ktorý tu s nami ostal v Eucharistii. Božie kráľovstvo je ten Ježiš, po ktorom všetci - aj keď si to možno niekedy neuvedomujeme - túžime.

Ale ako máme nájsť Ježiša? Ako máme nájsť to jeho Kráľovstvo? Práve to dnešné Evanjelium nám dáva nejakú tú stopu: "Pozrite sa na figovník a na ostatné stromy! Keď vidíte, že pučia, sami viete, že je už blízko leto." Zdá sa, že Ježiša a jeho kráľovstvo nespoznáme ani tak podľa logických argumentov, alebo teologického kázania, ako skôr podľa niečoho... čo je vo vzduchu! Ide o niečo takmer nehmatateľné. Je to niečo ako vôňa kvitnúcich kvetov. Je to niečo, čo mali Ježišovi súčasníci rozpoznať takmer intuitívne. Je to niečo čo človek cíti, keď je Božie kráľovstvo na blízku. Keď je nablízku Ježiš.

Jeden môj dobrý priateľ bol toto leto v Lisabone na Svetových dňoch mládeže. Už nie je tínedžer a na Svetové dni mládeže šiel ako novinár, a z tohto dôvodu sa pýtal niektorých mladých, s ktorými sa tam stretol: "Čo sa ti najviac páčilo na

Svetových dňoch mládeže?" Bol veľmi prekvapený, pretože veľa mladých ľudí mu povedalo to isté: "Najviac sa mi páčila atmosféra".

Atmosféra. Niečo, čo je vo vzduchu. Niečo, čo sa nedá pomenovať a možno práve keď to pomenuješ, tak sa to rozplynie a už toho niet.

Aká atmosféru musel okolo seba šíriť Ježiš! Apoštoli o tom v Evanjeliu hovoria viac krát: "Pane, dobre je nám tu." (Mt 17,4) Ako dobre nám je, keď si s nami a utišuješ naše búrky. Ako dobre nám je, keď si s nami a vnášaš svojím slovom svetlo do našej nevedomosti. Ako dobre nám je, keď sa hádame kto z nás je väčší a ty nám vysvetlíš, že sme nič nepochopili a to najdôležitejšie je byť sluhom všetkých. Ako dobre nám je, keď máme túžbu modliť sa tak ako ty, a ty nám ukazuješ ako hovoriť s Bohom ako s otcom. Ako dobre muselo byť s Ježišom!

S Ježišom muselo byť skutočne výborne. Škoda, že s ním už nemôžeme byť tak, ako s ním boli apoštoli. No nie je to tak! On s nami predsa ostal v Eucharistii. Stačí aby sme ho vyhládali vo Svätostánku, klakli si pred ním a tešili sa z jeho Prítomnosti. A táto Prítomnosť bude pre nás tou istou Prítomnosťou, ktorú zažívali apoštoli. Prítomnosťou, ktorá premieňa.

Ak pôjdeme za Ježišom vo Svätostánku a necháme sa ním pretvárať, stane sa niečo prekvapivé. Zistíme, že už nám nestačí, aby sme boli s Ježišom len my, aby sme boli šťastní len my, ale že chceme, aby aj naši blízki zažili Božie kráľovstvo, a to už tu na zemi. A vtedy sa začneme stávať tou Kristovou vôňou my sami!

Teraz si možno povieť: "Ale ako na to? Ako mám okolo seba šíriť tú dobrú atmosféru, tu atmosféru, ktorú možno zažívali apoštoli s Ježišom,

ktorú zažívali zbožné ženy, ktoré boli s Ním a nespočetné zástupy, ktorého hľadali? A možno aj podobnú atmosféru, akú zažívali mladí na Svetových dňoch mládeže?“

Sv. Josemaría hovorí: "Nechať naše slová a skutky preniknúť (Kristovou) lúbeznou vôňou znamená rozsievať okolo seba porozumenie a priateľstvo. Nech náš život sprevádza životy ostatných ľudí, aby nikto nebol opustený alebo sa takým necítil. A naša láska musí byť plná srdečnosti a ľudského tepla." (Ísť s Kristom, b. 36) Nie je to až také ťažké. Nie je to až také nedosiahnuteľné. Stačí mať o mojich blízky skutočný záujem. Urobiť to, o čom hovoril zakladateľ Opus Dei: "rozsievať okolo seba porozumenie a priateľstvo", sprevádzať opustených, byť srdečný a prejavovať skutočnú blízkosť. To je tá lúbezná vôňa Krista, niečo, čo je vo vzduchu, niečo čo sa možno nedá úplne pomenovať slovami, no

zároveň niečo, čo všetci cítia, a z čoho sa tešia. Prítomnosť Krista medzi nami.

Keď sa Panna Mária dozvedela, že Alžbeta nosí pod srdcom nový život, rozhodla sa ju navštíviť. Spolu so svojou pokorou, jednoduchosťou a obetavosťou jej Najsvätejšia Panna prináša aj Krista. Aká asi musela byť atmosféra počas dní, kedy Panna Mária zostáva u svojej sesternice! Možno najlepšie to vyjadrujú slová Alžbety: „Čím som si zaslúžila... (Lk 1,43) Kiež by aj o nás mohli ľudia povedať, že všade tam kam ideme sa snažíme priniesť Krista a jeho lúbeznú vôňu.

Andrej Matis

dev.opusdei.org/sk-sk/article/nieco-je-vo-vzduchu-1-decembra/ (13.08.2025)